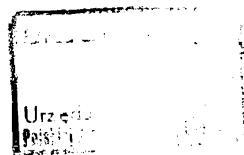

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21690.

Kl. 10 c, 2.

Marius Ib Nyeboe
(Kopenhaga, Danja).

C10f 5/02

Sposób suszenia torfu.

Zgłoszono 18 maja 1931 r.
Udzielono 22 czerwca 1935 r.

W celu wytwarzania brykietów torfowych, torf, jak wiadomo, zdejmuje się z torfowiska warstwami, poczem po osuszeniu każdej warstwy na miejscu, rozdrobniony torf zostaje zgarnięty. Przy tego rodzaju eksploatacji torfu torfowisko odwodnione orano i bronowano w sposób zwykły tak, iż powstawał tak zwany miałki torf, który po osuszeniu zbierano. Suszenie torfu na wilgotnej powierzchni torfowiska oraz przenoszenie miałkiego torfu do miejsca zbiorczego było jednak o wiele trudniejsze i kosztowniejsze, niż się tego spodziewano. Opisany sposób, wynaleziony przez Exter'a, a stosowany w połowie zeszłego stulecia w Niemczech, został po krótkim czasie wskutek nierentowności porzucony.

W przypadku wydobywania mniejszych ilości torfu do celów gospodarczych na początku zimy zaorywano niezbyt głęboko

torfowisko, którego górne warstwy były dostatecznie odwodnione. Na wiosnę zaorana warstwa zostawała dokładnie zbronowywana. Przy suchej pogodzie warstwę tę bronowano powtórnie, poczem po zupełnem osuszeniu torfu warstwa ta zostawała pasmami zgarnięta nakształt wałów. Wkońcu bronowano jeszcze raz i zgartywano górną wysuszoną warstwę zbronowanego materiału na przedtem zgarnięte wały torfu, które w ten sposób wzrastały. Jak widać, sposób ten jest bardzo skomplikowany.

W przeciwieństwie do tego, wynalazek niniejszy dotyczy sposobu, który stanowi dalsze udoskonalenie sposobu Exter'a i który polega na tem, że powierzchni torfowiska nie zaorywa się, lecz rozluźnia się odrazu w cienkich warstwach w takim stopniu rozdrobnienia, jaki można uzyskać przy pomocy złobiarki (gryzu ziemnego); następnie

rozdrobnioną warstwę osusza się, przyczem warstwa ta zostaje kilkakrotnie przewrócona zapomocą kultywatora, nieobciążonej brony tarczowej i t. d., przyczem warstwę tę zbiera się zapomocą dużych przyrządów zgartujących, uruchomianych mechanicznie lub zapomocą koni.

Opisane trzy okresy robocze sposobu według wynalazku są celowo dobrane tak, iż każdy poprzedni okres stanowi podstawę następnych dwóch okresów.

Zamiast żłobiarki ziemi można zastosować również obciążoną bronę tarczową, przyczem zapomocą żłobiarki lub brony wspulchnia się powierzchnię torfowiska bez wstępnego, dotychczas stosowanego zaorywania. Rozdrobniona cienka warstwa torfu leży zatem na nieobrobionej narazie powierzchni torfowiska, przyczem wydobyty torf osusza się zupełnie dobrze, nie wchłaniając z torfowiska wody, gdyż powierzchnia torfowiska, leżąca poniżej rozluźnionej warstwy, osusza się tak dalece, iż nie oddaje wilgoci. Torf, w ten sposób obrobiony, daje się szczególnie dobrze suszyć; torf zostaje podczas suszenia raz lub kilka razy przewrócony zapomocą bron, kultywatorów i t. d. Przytem obrobiona zostaje jedynie rozluźniona warstwa tak, iż niżej położona powierzchnia torfowiska pozostaje niezmienną. Po dostatecznem osuszeniu torfu, przenosi się go do jednego lub kilku nielicznych miejsc zbiorczych, wspólnych dla większego obszaru, stosując przytem przyrząd zgartujący o stosunkowo dużych rozmiarach.

Rentowność sposobu według wynalazku polega zwłaszcza na tem, że zbieranie wydobytego torfu przy prawidłowem przeprowadzeniu dwóch wstępnych okresów roboczych można przeprowadzić bardzo tanio. Stosowanie dużych maszyn do zbierania torfu jest zależne od struktury powierzchni torfowiska; jakość struktury powierzchni torfowiska jest zależna od tego, czy masę torfową rozdrabnia się w odpowiednim stopniu

bezpośrednio na tej powierzchni torfowiska, która pozostała po poprzedniej obróbce i nie jest wstępnie przygotowana, oraz czy wydobyty torf zostaje raz lub kilkakrotnie przewrócony. Można bez jakichkolwiek trudności zastosować traktory, nie grzęznące w torfowisku i transportujące wydobyty materiał na duże odległości.

Sposób według wynalazku przy suchem powietrzu może być przeprowadzany raz na 24 godzin, przyczem w nocy lub rano żłobi się lub wspulchnia warstwę torfu. Podczas dnia warstwę tę przewraca się, a wieczorem zwozi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób suszenia torfu, przy którym warstwa torfu zostaje na miejscu rozluźniona i rozdzielona na nieregularne bryły, kawałki lub miał, bez zastosowania specjalnych przyrządów kształtujących, poczem torf ten na torfowisku zostaje poddany suszeniu, znamienny tem, że torf, wspulchniony zapomocą żłobiarek ziemi lub innych podobnych przyrządów, jest podczas suszenia raz lub kilkakrotnie przewracany bez przenoszenia lub gromadzenia go, przyczem przewracanie tego torfu uskutecznia się zapomocą kultywatora lub brony, poczem podsuszony torf zbiera się zapomocą przyrządu zgartującego o znacznej wielkości w jednym lub kilku nielicznych miejscach zbiorczych, wspólnych dla większego obszaru torfowiska.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że do rozluźniania i wspulchniania torfu stosuje się obciążoną bronę tarczową, a do przewracania drobnego torfu podczas suszenia — bronę lub kultywator, a zwłaszcza nieobciążoną bronę tarczową.

Marius Ib Nyeboe.
Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.